

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/313/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713217798
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5713217798.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o, Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, P.O. BOX 205, Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovaným v rade 1/ J. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., Q.. XXXX/XX, v rade 2/ R. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. - M., A. Y. XX, v konaní o zaplatenie 2 802,37 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 10C/154/2014-163 zo dňa 3. decembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovaní a občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7 právne zastúpené JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v U., D. XX nemajú nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a žalovaným v rade 1/ a 2/ nepriznal náhradu trov konania. Žalobcovi uložil uhradiť trovy vedľajšieho účastníka (do 01. 07. 2016) v sume 1 025,70 eur.

2) Mal za to, že z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva absolútna neplatnosť postúpenia, pričom postupca v súdnom konaní, v ktorom takúto postúpenú pohľadávku uplatňuje bol povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, a totiž tej skutočnosti, že je nositeľom práv, ktoré v súdnom konaní uplatňuje. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Keďže podľa presvedčenia súdu žalobca neprodukoval dôkazy preukazujúce platnosť postúpenia pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne na žalobcu, súd dospel k presvedčeniu, že žalobca proti žalovaným nárok uplatnený žalobou uplatňovať nemôže a, že žaloba je nedôvodná. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

3) Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. V prvom rade poukázal na ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré použil súd prvej inštancie pri odôvodňovaní postúpenia pohľadávky, pričom uviedol, že rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné. Súd lakonicky konštatuje, že takéto postúpenie pohľadávky je zakázané. Mal za to, že súd nesprávne právne posúdil nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Podľa názoru odvolateľa účelom ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Citované ustanovenie nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých, nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Účel citovaného ustanovenia je vyjadrený aj v dôvodovej správe, podľa ktorej v ustanoveniach odsekov 1 až 7 (teraz

ods. 8) sa upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva. Nejde tak o zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky bankou, nedodržanie ktorých by spôsobovalo neplatnosť postúpenia.

4) K podanému odvolaniu podalo vyjadrenie občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7 právne zastúpené JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v U., D. XX (do 01. 07. 2016 vedľajší účastník), ktoré poukázalo na závery krajských súdov z celého Slovenska v daných veciach. Navrhlo rozhodnutie potvrdiť.

5) Žalovaní vyjadrenie k odvolaniu nepodali.

6) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7) Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalobca, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

8) Na doplnenie považoval za nevyhnutné zdôrazniť, že aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

9) Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta.

10) Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť banková pohľadávka postúpená (alebo jej časť), ak je (1) splatná, a to až po predchádzajúcej (2) písomnej výzve a kumulatívne ak je splnené (3) omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

11) Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne významná v priebehu trvania úverového vzťahu.

12) Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Ak zákonné predpoklady nie sú splnené, ide o právny úkon postúpenia contra legem a z toho dôvodu je absolútne neplatný pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). V takomto prípade tu nie je daná aktívna legitímácia žalobcu vo vzťahu k pohľadávkke. V danom prípade nemal súd prvej inštancie za preukázané, že by došlo k platnému postúpeniu pohľadávok a s týmto názorom sa odvolací súd stotožnil.

13) Žalobca ani v odvolaní nepreukázal, že by došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Ako vyplynulo z citovaného ustanovenia (§ 92 ods. 8 zákona o bankách) nerieši sa v ňom, ako uviedol žalobca v odvolaní, otázka bankového tajomstva, ale priamo otázka možného postúpenia pohľadávky na iný subjekt.

14) Pokiaľ odvolateľ poukázal na ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nesprávnu aplikáciu v danom prípade (nepreskúmateľnosť rozhodnutia v tejto časti), mal odvolací súd za to, že pre posúdenie

aktívnej legitímácie žalobcu nebolo rozhodujúcim. Rozhodujúcimi boli ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

15) Vzhľadom na uvedené konštatuje odvolací súd vecnú správnosť rozsudku prvoinštančného súdu a neopodstatnenosť odvolania.

16) V priebehu súdneho konania (do 01. 07. 2016) vystupoval v konaní aj vedľajší účastník - občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7 zastúpené advokátom, ktoré požadovalo náhradu trov konania. Združenie podalo vyjadrenie k odvolaniu, v spojitosti s ktorým úkonom mu vznikli trovy pozostávajúce z trov právneho zastúpenia advokátom. Krajský súd sa preto musel zaoberať uplatneným nárokom na náhradu trov odvolacieho konania a dospel k záveru, že tento danému subjektu nepatrí. Oprávnenie právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, vystupovať v konaní ako vedľajší účastník vyplývala z výslovného znenia § 93 ods. 2 O. s. p. Je zjavné, že vstup takejto osoby do konania bol v princípe motivovaný snahou aktívne presadzovať práva spotrebiteľa s cieľom zabezpečiť čo najširšiu ochranu spotrebiteľských záujmov.

17) Z obsahu ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že postavenie spotrebiteľského združenia v konaní ako účastníka je podmienené tým, že ochrana spotrebiteľa je hlavnou náplňou jeho činnosti. Právna úprava umožňujúca združeniu na ochranu spotrebiteľa vystupovať v civilnom procese bola prijatá do nášho právneho poriadku s cieľom presadiť záujmy spotrebiteľa. Pokiaľ takéto združenie vzniklo s deklarovaným cieľom chrániť spotrebiteľské práva a následne na tomto princípe vstúpilo do konania, je zjavné, že malo v zmysle právnej úpravy disponovať špecifickými odbornými vedomosťami, ktoré by boli spôsobilé zabezpečiť kvalifikovaný postup v konaní. V posudzovanej veci vstúpilo do konania spotrebiteľské združenie zastúpené advokátom. Krajský súd nijako nespochybňuje právo kohokoľvek využiť služby advokáta a nechať sa v konaní zastúpiť. Podstatnou otázkou však v posudzovanom prípade bola účelnosť daného postupu, keďže trovy spojené s takýmto zastúpením by mal znášať žalobca. Ak samotné združenie vzniklo s cieľom podporovať práva spotrebiteľov na Slovensku, javilo sa odvolaciemu súdu nadbytočné využívať osobitné služby advokáta, pokiaľ sa predmet sporu týka hlavného predmetu činnosti združenia. Na záver treba dodať, že združeniu nie je nijako upreté právo na náhradu trov konania, ak mu takéto trovy v súvislosti s konaním vznikli. Podľa názoru krajského súdu však tieto trovy nezahŕňajú aj náklady spojené so zastúpením advokátom. Účelne vynaložené hotové výdavky si mohol vedľajší účastník uplatniť v súlade s civilno-procesnou úpravou, čo však neučinil.

18) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaní mali plný úspech v odvolacom konaní, a preto by mali nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na ich nečinnosť v odvolacom konaní im nárok na náhradu trov konania nepriznal (návrh nepodali a zo spisu im žiadne trovy nevyplývajú).

19) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).